

РЕШЕНИЕ

№ 6524

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.СТ.

при участието на секретаря АНТ.АНГ.АНГ.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.СТ. Гражданско дело № 20231110102628 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Постъпила е искова молба от „Т.С.” ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Я” ***, срещу Х. Г. Х. с ЕГН ***** и постоянен адрес в гр. София, бул. „ЯН.С.“ бл. 9 Б, вх. „А“, ет. 4, ап. 12 с която се иска осъждането му в качеството му на наследник М. Т. Ц. за периода от м. май 2019г. до 07.01.2021г. и като собственик на процесния топлоснабден недвижим имот с адрес гр. София, бул. „ЯН.С.“ бл. 9 Б, вх. „А“, ет. 4, ап. 12, придобил вещното право в резултат на настъпило в негова полза наследствено правоприемство - за периода от 07.01.2021г. до м. април 2021г. да заплати сумата в размер на 2788,30 лв., - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от месец 05.2019г. до месец 04.2021 г., 455,56 лв. - законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 15.12.2022г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на иска до окончателното изплащане на паричните задължения, както и сумата в размер на 40,99 лв., - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение за периода от месец 12.2019г. до месец 04.2021 г., 8,85 лв. - законна лихва за забава върху ' главницата за дялово разпределение за периода от 31.01.2020г. до 15.12.2022г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на паричните задължения.

Ищецът твърди, че ответникът в качеството му на наследник на починалата М. Т. Ц. и в качеството си на собственик на процесния имот, е клиент на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, съгласно който, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в

сграда - етажна собственост (СЕС), присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба № 16-334/06.04.2007г. за топлоснабдяването. Счита че, лицето е клиент на ТЕ и за него важат разпоредбите на действащото за посочения период законодателство в областта на енергетиката. Сочи че съгласно чл.150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на ТЕ за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за продажба на топлинна енергия от "Т.С. АД на клиенти за битови нужди в гр. София, които се изготвят от "Т.С." ЕАД и се одобряват от Комисията за енергийно и водно регулиране. Същите общи условия били влезли в сила по отношение на ответника. Изтъква, че съгласно чл.33 от ОУ, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 и ал.2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Също така имали задължение да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Също така съгласно влезлите в сила ОУ топлопреносното предприятие начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл, 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. При неизпълнение в срок на задълженията по ал. 2, Клиентите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия. Твърди, че ответникът използвал доставена топлинна енергия през процесния период, но към настоящия момент не е заплатил задължението си, ето защо за ищеца възниквал правен интерес от предявяването на настоящите иски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от Х. Г. Х., чрез законния му представител Г. Х. с която заявява че исковите са недопустими и в условията на евентуалност неоснователни. Сочи че липсва пасивна легитимация по отношение на ответника, доколкото той не е собственик на процесния имот. Оспорва наличието на облигационна връзка между страните, както и размера на доставената топлинна енергия. Сочи че в общите условия са налице неравноправни клаузи. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Предявени са иски с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във вр. с чл. 60 ЗН и чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД във вр. чл. 422 от ГПК.

За да бъдат уважени така предявените иски ищецът следва да докаже, че спорното главно право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения ответника и ищеца за

доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза именно на спорната сума; суми за дялово разпределение и 2. по исковете за законната лихва за забава- че главните парични задължения са възникнали, че е настъпила тяхната изискуемост, както и че размерът на законната лихва възлиза именно на спорната сума. Ищецът следва да установи и наличие на обстоятелства водещи до спиране и прекъсване на погасителната давност.

В доказателствена тежест на ответника при установяване на горните факти е да докажат погасяване на задълженията.

Първият спорен въпрос е свързан с това дали М. Т. Ц. е била собственик на процесния имот и в тази връзка дали има качеството на потребител.

Правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния ЗЕ като договорно правоотношение, произтичащо от писмен договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) (чл. 150, ал. 1 ЗЕ). Писмената форма на договора не е форма за действителност, а форма за доказване. Тази договорна природа на правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди остава непроменена при множеството изменения на относимите норми от ЗЕ (чл. 149, чл. 150, чл. 153, ал. 1 и пар. 1 ДР), които регламентират и страните по договора при публично известни общи условия. Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и „битовият клиент“, който според легалното определение в т. 2а от пар. 1 ДР ЗЕ, публикувана в ДВ, бр. 54 от 17. 07. 2012г., е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди. При действалите преди изм. в ДВ, бр. 54 от 17. 07. 2012г. редакции на чл. 149, чл. 150 и чл. 153, ал. 1 ЗЕ, страна по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е потребителят на топлинна енергия за битови нужди, който ползва енергия за домакинството си (т. 42 пар. 1 ДР ЗЕ (отменена), в редакции от ДВ, бр. 107 от 09. 12. 2003г. и ДВ, бр. 74 от 08. 09. 2006г.). Присъединяването на топлофицирани жилищни сгради с изградени инсталации към топлопреносната мрежа, както на заварените от ЗЕ, така и на новоизградените сгради, се извършва въз основа на писмен договор (чл. 138, ал. 1 ЗЕ и чл. 29 - чл. 36 Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването) със собствениците или титулярите на вещното право на ползване върху топлоснабдените имоти в сградите, които поради това са посочените от законодателя в чл. 153, ал. 1 ЗЕ клиенти на топлинна енергия за битови нужди, дължащи цената на доставената топлинна енергия по сключения с топлопреносното предприятие договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия. Предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобренията от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна

по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

По делото не са представени доказателства, че покойната М. Т. Ц. приживе е била собственик на топлоснабдения имот – апартамент №12 с административен адрес в гр. София, бул. „ЯН.С.“ бл. 9 Б, вх. „А“, ет. 4.

В тази връзка съдът е издал на ищеца съдебно удостоверение с което да се снабди с документи удостоверяващи собствеността върху топлоснабдения имот.

Съдът е издал съдебно удостоверение което е получено от процесуален представител на ищеца на 25.01.2024г. до датата на насроченото съдебно заседание 01.04.2024г. ищецът не е успял да се снабди с документи удостоверяващи собствеността върху процесния имот.

Съдът намира, че срокът от два месеца е бил достатъчен за ищеца да се снабди и исканите документи, въпреки това такива не са представени.

Ето защо при това положение и при прилагане на неблагоприятните последици на чл. 154 ГПК предявените искове следва да бъдат отхвърлени.

За пълнота следва да се посочи, че по делото не се установява задължението и собствеността върху процесния имот да е преминала върху ответника.

Съгласно чл. 48 от ЗН наследството се придобива с приемането му, като приемането произвежда действие от откриване на наследството. Съгласно императивната норма на чл. 61, ал. 2 от ЗН малолетните лица могат да приемат наследството само по опис.

Разпоредбата в този смисъл е въведена, за да охрани интереса на лицата, поставени под особена закрила и да не бъде утежнявано тяхното материално положение с придобиване на задълженията на починалия спрямо негови кредитори като част от наследствената маса. Така, съобразно разпоредбата на чл. 61, ал. 2 ЗН държавата, недееспособните и обществени организации могат да придобиват наследство само по опис и то само актива от същото.

В настоящия случай ищецът е поискал съдът да определи срок за приемане на наследството от ответника.

Съдът е оставил искането без уважение тъй като разпоредбата на чл. 51, ал.1 ЗН е неприложима в настоящия случай, тъй като съгласно практиката на ВКС /виж определение № 97/30.05.2017 г. по гр. д. № 1703/2017 г. на ВКС, I г.о с/ изискването за срок за приемане на наследството от чл. 61, ал. 1 от ЗН не се прилага, като изключение от чл. 61, ал. 2 от ЗН има единствено за непълнолетните встъпили в брак. Ето защо доколкото не следва да се прилага законовото изискване за срок съдът не може да му предостави възможност за приемане на наследството по опис с определен срок.

При този изход на производството право на разноски има ответникът, който е представил доказателства за сторени разноски в размер на 800 лева.

Предвид своевременното възражение за прекомерност съдът намира, че следва да определи възнаграждение в размер на минимума, а именно 629,37

лева.

По изложените съображения съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.” ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. “Я” ***, срещу Х. Г. Х. с ЕГН ***** и постоянен адрес в гр. София, бул. „ЯН.С.“ бл. 9 Б, вх. „А“, ет. 4, ап. 12 искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във вр. с чл. 60 ЗН и чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД във вр. чл. 422 от ГПК за осъждането на ответника да заплати в качеството му на наследник на М. Т. Ц. стойността на доставената топлинна за периода от м. май 2019г. до 07.01.2021г. и като собственик на процесния топлоснабден недвижим имот с адрес гр. София, бул. „ЯН.С.“ бл. 9 Б, вх. „А“, ет. 4, ап. 12, придобил вещното право в резултат на настъпило в негова полза наследствено правоприемство - за периода от 07.01.2021г. до м. април 2021г. възлизаща в размер на 2788,30 лв., - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от месец 05.2019г. до месец 04.2021 г., 455,56 лв. - законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 15.12.2022г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на иска до окончателното изплащане на паричните задължения, както и сумата в размер на 40,99 лв., - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение за периода от месец 12.2019г. до месец 04.2021 г., 8,85 лв. - законна лихва за забава върху ' главницата за дялово разпределение за периода от 31.01.2020г. до 15.12.2022г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на паричните задължения **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.**

ОСЪЖДА „Т.С.” ЕАД, ЕИК ****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. Г. Х. с ЕГН ***** чрез неговия законен представител Г. С. Х. на основание чл. 78, ал.3 ГПК 629,37 лева –разноски в производството.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач „ТЕРМОКОМПЛЕКТ“ ООД.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____